

מ"י 29823/02/14 - מדינת ישראל נגד אלי ליברטי

בית משפט השלום באשקלון

16 פברואר 2014

מ"י 29823-02-14 מדינת ישראל נ' ליברטי

בפני כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
החשוד
אלי ליברטי

נוכחים:

ב"כ המבקשת רס"מ ערן צמיר

ב"כ החשוד עו"ד שניידר

החשוד באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להורות על הארכת מעצרו של החשוד ב- 4 ימים.

על פי הבקשה העבירה המיוחסת לחשוד הנן החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא 1 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג- 1973.

עיינתי בתיק החקירה, כפי שזה הוצג בפני, ולאחר שעשיתי כן, נחה דעתי כי בידי המבקשת, החשד הסביר הצריך בעוצמתו בשלב זה, כי החשוד ביצע את העבירה המיוחסת לו.

עילת המעצר הרלבנטית בשלב זה היא זו המנויה בסעיף 13(א)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) , התשנ"ו - 1996 שעניינה הצורך בנקיטת הליכי חקירה כשהחשוד נתון במעצר. בהקשר זה שמתי ליבי לפעולות החקירה הנדרשות כפי העולה מהדו"ח ב1/ אשר הוצג בפניי. על הדו"ח נמנות 3 פעולות חקירה מהותיות כפי שראיתי לסמן גם בדו"ח שהוצג לי.

עמוד 1

תוך בחינת הוראות סעיף 13 (ב) לחוק המעצרים מצאתי, כי בזיקה לטיבן של הפעולות, אופיין ומהותן, הרי ששחרור החשוד בשלב זה על דרך חלופת מעצר, יש בו כדי לסכל את החקירה, ולהקים חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט ולהשפעה על עדים.

לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות של החשוד ונסיבות ביצוע העבירה כפי שאלה נפרשו בפני על ידי ב"כ החשוד. יחד עם זאת, בזיקה לטיבן של הפעולות הנדרשות ועילת המעצר הקמה בהקשר זה, ובהיותה של החקירה בראשיתה, אני סבורה כי לא ניתן להסתפק בחלופת מעצר בשלב זה.

יחד עם זאת, הבקשה להארכת מעצר ב- 4 ימים איננה מידתית בנסיבות העניין ואין בה לדידי כדי לאזן נכונה בין הגבלת חירותו של החשוד, מחד וצורכי החקירה מאידך. באיזון הראוי, אני נעתרת חלקית לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של החשוד עד למחר, 17.2.14 שעה 13:00.

ניתנה והודעה היום ט"ז אדר תשע"ד, 16/02/2014 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי-מאייר, שופטת